

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

Τιμολέων Αμπελάς

Εμπορικός γάμος

Σκηναί εν Αιθούσαις

Ημερολόγιον Οικογενειακόν (Περρή – Βαμπά), Αθήνα (1876), σ. 49-56.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

(ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΑΙΘΟΥΣΑΙΣ).

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, γέρον ἔμπορος.

ΕΛΕΝΗ, θυγάτηρ αὐτοῦ.

ΚΙΜΩΝ, υπάλληλος τοῦ Ἀμβροσίου.

ΕΛΕΝΗ (μόνη). Ἐβλασφήμησα χιλιάκις αὐτὸ τὸ Λαύριον ἀνεστάτωσεν ὅλον τὸν κόσμον. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὅλοι ἐπὶ ποδός. Βλέπει τις νέους, οἵτινες ἕως χθές εἶχον εἰς τὰ χεῖλη λέξεις φλογεράς καὶ γλυκείας, εἰς τὰ στήθη καὶ εἰς τὰ θυλάκια εὐώδη ἐρωτικά γράμματα, σήμερον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἀσχολουμένους εἰς τὰς μετοχάς! Δὲν ἀκούει τις ἀπὸ τὰ χεῖλη των εἰμὴ 93, 105, premio perduto, 28 καὶ μυρίους ἄλλους λόγους καὶ ξηροὺς ἀριθμούς. Ἐλησμόνησαν τὰ rendez-vous των καὶ ὅλοι διημερεύουν, τί λέγω, ἐξημερώνονται εἰς τὴν Ὠραίαν Ἑλλάδα, χαίνοντες. Ποῦ πλέον νὰ σκεφθῶσι περὶ τρυφερῶν αἰσθημάτων, περὶ ἐρωτος καὶ λατρείας! Οἱ δεῖλαιοι τὴν μετοχὴν, ἣν ἐλάμβανον εἰς τὰ αἰσθήματα ταῦτα, ἀπορρίπτουσι πρὸ τῆς χαρτίνης λαυριωτικῆς μετοχῆς. . . . Καλὰ ὅλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ γέρον πατὴρ μου, ὁ ρικνὸς ἐκ τῆς ἡλικίας, ὁ ἔχων ἐβδομήκοντα ἔτη εἰς τὴν βράχην του καὶ εἴκοσι χιλιάδας λιρῶν εἰς τὸ κιβώτιον, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ποδός! Λησμονεῖ νὰ φάγη, παραλαλεῖ κοιμώμενος καὶ ἔπαυσε πλέον φροντίζων περὶ τοῦ οἴκου του, περὶ ἐμοῦ τῆς ἰδίας, καὶ τοι ὑπερβάσης—δὲν με ἀκούει τις—τὸ εἰκοστὸν πέμπτον. . . . Πρὸ δύο ἐτῶν ἐπτάκις διεπραγματεύθη συνοικέσιον καὶ ἐπτάκις ἀπέτυχεν δι' ἐλαχίστην διαφορὰν ὡς πρὸς τὴν ζητουμένην προῖκα. Ἐμαθε νὰ κανονίζῃ καὶ αὐτὴν τὴν προῖκά μου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν συναλλαγματικῶν καὶ ἴσως περιμένει νὰ με ὑπανδρεύσῃ ὅταν θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τινα μονόλεπτα ἢ λίρα.

Ἴδου ἔρχεται ὁ Κίμων ὁ ἐξ ἀπορρήτων του αὐτὸς ὁ νέος

δὲν εἶνε κακός· ἦτο φοιτητῆς καὶ αἴφνης παρήτησε τὰς σπουδάς καὶ προσεκολλήθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πατρός μου. Μοὶ ἔλεγε μία φίλη μου ὅτι ἡ προσκόλλησις αὕτη τοῦ Κίμωνος ἔχει τι μυστηριῶδες, διότι ὁ νέος ἐπρόκοπτεν ἐν ταῖς σπουδαῖς καὶ εἶχε καὶ τὰ μέσα τοῦ ζῆν ἀνέτως. Ἡ φίλη μου αὕτη μοὶ εἶπε χθὲς ὅτι ὁ πατήρ μου θὰ χρησιμεύσῃ ὡς *Uaill-d'unìon* μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ νέου τούτου ἐμποροῦπαλλήλου. Ἡ φράσις αὕτη τῆς φίλης μου βεβαίως δὲν εἶνε γριφώδης· μοὶ δίδει τινὰς ὑπονοίας· θέλω βολιδοσκοπήσῃ εἰς τὸ πνεῦμά του. Ἴδου αὐτός. Τὸ βράδισμά του δὲν εἶνε χυδαῖον.

KIMON (εἰσερχόμενος). Ὁ κύριος Ἀμβρόσιος, δεσποσύνη; . . .

ΕΛΕΝΗ. Δέν ἦλθεν ἀκόμη, Κύριε. — Διάβολε, μ' ἐξέλαθε διὰ θυρωρόν; — Ἐχετε νὰ τῷ διαβιβάσῃτε τίποτε νέον σπουδαῖον;

KIMON. Δηλαδὴ ἐμπορικὸν νέον, τὸ ὁποῖον τὸν ἐνδιαφέρει τοσοῦτον ὥστε πρέπει. . . .

ΕΛΕΝΗ. Μείνατε ὀλίγον, κύριε Κίμων. . . . μοὶ φαίνεσθαι κουρασμένος καὶ μετὰ συγχωρήσεως—συγκεκινημένος. . . .

KIMON. Διεγνώσατε τὸ γεγονός, ἀλλ' ἀγνοεῖτε τὴν αἰτίαν.

ΕΛΕΝΗ. Πῶς, κύριε, αἱ νεάνιδες δύνανται πολλάκις νὰ μάντεύσωσιν; . . . .

KIMON. Εἰς τὰς καρδίας τῶν νέων, πιθανόν, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν τῶν γερόντων, μάλιστα τῶν πατέρων των, σπανίως. Εἶνε ἀρχαιότητες· χρειάζεται κόπος. . . . ἀνασκαφαὶ Σχληεμάνειοι. . . .

ΕΛΕΝΗ. Κύριε, Κίμων, δὲν σὰς ἐννοῶ. . . .

KIMON. Ἴδου ὅτι εἴσθε ἀνίκανος νὰ μαντεύσῃτε. . . .

ΕΛΕΝΗ. Ἀλλὰ μοὶ ὁμιλεῖτε περὶ τοῦ πατρός μου. . . .

KIMON. Τὸν ἐπιτόν νομίζετε τοιοῦτον καὶ ὁ ὁποῖος νομίζετε ὅτι σὰς θεωρεῖ κόρην του.

ΕΛΕΝΗ. Κύριε, εἴσθε τολμηρός. Ἐννοεῖτε τὴν ἐννοίαν τῶν λόγων σας;

KIMON. Ὅσον ὑμεῖς δὲν γνωρίζετε τὴν αἰτίαν τῆς σημερινῆς ὁμιλίης μου. Δεσποσύνη, ἐξηγοῦμαι ἀμέσως. Ἐχετε δίκαιον ν' ἀπορεῖτε διὰ τὴν τόλμην μου, ἀλλ' ἐν ὅσῳ νομίζετε ὅτι ὁ πατήρ σας σὰς νομίζει κόρην του, σπλάγγχον του,

άνθρωπον. . . . ὅταν ὁμως σᾶς εἶπω ὅτι σᾶς θεωρεῖ ἐμπό-
 ρευμα. . . . κιβώτιον, δέμα κινούμενον. . . .

ΕΛΕΝΗ. Κύριε, μ' ἐσυγχίσατε. . . .

ΚΙΜΩΝ. Καλλίτερον παρὰ ἐάν συνέχαιρον ὑμᾶς ἐπὶ τῇ μετα-
 μορφώσει ταύτῃ. Ἄλλ' ἰδοῦ, πρὶν μὲ ὑβρίσητε καὶ ἄλλην φο-
 ράν, σᾶς παραδίδω τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης
 καὶ νίπτω τὰς χεῖρας. Ἀναγνώσατέ την' εἶνε ἀντίγραφον
 ἐπιστολῆς, ἣν ἔστειλεν ὁ πατήρ σας πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς
 τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνταποκριτὴν του' σήμερον περιμένει ἀπάν-
 τησιν. Ἐκρίνα καλὸν πρὶν ληφθῆ ἡ ἀπάντησις, νὰ κατα-
 στήσω εἰς ὑμᾶς γνωστήν τὴν θέσιν σας.

ΕΛΕΝΗ (καθ' ἑαυτήν). Αἰσθάνομαι ἑαυτήν ἀνίκκον εἰς ἀντί-
 ληψιν· ὁ νέος οὗτος ἢ θά μοι γίνῃ σήμερον λίαν μισητός ἢ
 ἀντικείμενον λατρείας. (λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀναγινώσκει).

«Κύριε. . . .»

«Διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀτμοπλοίου «Ἄφροδ» σᾶς στέλλω τὰ ἐξῆς εἶδη
 εἰς παραλαβὴν σας·

50 δέματα πετρωτῶν. 30 βαρέλια σαρδέλλας. Τρία δείγματα βάμβακος
 ἑλληνικοῦ. Δεῖγμα σίτου βωσσικοῦ· καὶ Μίαν φωτογραφίαν τῆς κό-
 ρης μου Ἐλένης.

«Ἐάν εὐρῆτε ἀγοραστὰς τοῦ βάμβακος καὶ σίτου, ἀπαντήσατέ υοι διὰ
 πρώτης εὐκαιρίας. Τὰς τιμὰς εὐρίσκειται σημειωμένας εἰς τὰ δείγματα·
 ὅπισθεν τῆς φωτογραφίας τῆς κόρης μου εἶνε σημειωμένη ἡ προῖξ αὐτῆς
 εἰς λίρας Ἀγγλίας. Εὐρητε ἓνα γαμβρὸν καὶ συμφωνήσατε· ἡ μεσιτεία
 σας εἶνε $1/2$ τοῦ $1/100$. Ἐάν ὁ γαμβρὸς γνωρίζῃ καλὴν διπλογραφίαν, αὐξή-
 σατε τὴν προσφερομένην προῖκα κατὰ 100 λίρας πληρ. εἰας μετὰ ἕξ μῆ-
 νας πρὸς 28 καὶ $1/100$. Ἐάν γνωρίζῃ καὶ τὴν ἰταλικὴν προσθέσατε ἄλλας
 τόσας μὲ τοὺς αὐτοὺς ὄρους. Μὴ προσέξτε εἰς ἡλικίαν ἢ καλλονὴν. Μόνον
 ἐάν δὲν εἶνε ἀρτιμελής, ὑποβιδάσατε τὴν προῖκα. Ἄλλὰ ἐάν ἦνε ἄνω τῶν
 60 ἐτῶν προσφέρατε τὴν ἡμισείαν προῖκα καὶ πάλιν μοὶ γράψατε.

«Περιμένω ἀπάντησίν σας, καθὼς καὶ διὰ τὰ βγαδάκια. Δι' σαρδέλλαι
 νὰ παραληφθεῖν ταχέως διὰ νὰ μὴ χαλάσουν· ἐπίσης φροντίσατε καὶ διὰ
 τὴν κόρην μου διὰ νὰ μὴ περνᾷ ἡ ἐποχὴ της, καὶ τότε πρέπει νὰ διπλα-
 σιασθῆ ἡ προῖξ».

Ἐν. . . . . τῇ. . . . .

Πρόθυμος
 ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ».

ΚΙΜΩΝ. Εἶχον δίκαιον, δεσποσύνη, ὀμιλήσας πρὸς ὑμᾶς, ὡς ὀμίλησα; Εἴσθε λίαν συγκεκινημένα . . . Περίεργον! τὰ ἐμπορεύματα δὲν συγκινοῦνται.

ΕΛΕΝΗ. Ἀπόδειξις ὅτι δὲν εἶμαι τοιοῦτον. Ἄ! ἂν ἔζη ἡ δυστυχὴς μήτηρ μου! πόσον θὰ ἐλυπεῖτο βλέπουσα ὅτι ἐγέννησεν οὐχὶ κόρην, ἀλλ' ἐμπόρευμα, διατιθέμενον ὅπως τὰ βαμβάκια, καὶ αἱ σαρδέλλαι! . . .

ΚΙΜΩΝ. Δὲν εἶνε μόνον τοῦτο λυπηρόν. Μοὶ εἶπον, ὅτι αἱ κόραι τῶν τοιούτων ἐμπορευομένων πατέρων ὑπακούουσιν εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαταγὰς τῶν πατέρων των.

ΕΛΕΝΗ. Πιθανόν, ἐκτὸς ἐμοῦ.

ΚΙΜΩΝ. Καὶ δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε; Τότε ἢ προῖξ; ὁ γέρον φιλάργυρος θὰ προτιμήσῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν προῖκα εἰς τὸ κιβώτιον καὶ ὑμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν . . .

ΕΛΕΝΗ. Τότε νυμφεύομαι τὸν ὑπηρέτην του ἢ γίνομαι καλογραία.

ΚΙΜΩΝ. Τὸ δεύτερον εἶνε βλακεία· τὸ πρῶτον ἀστειότης.

ΕΛΕΝΗ. Μήπως οἱ ὑπηρέται δὲν εἶνε ἄνδρες; Ὁ Ρούϊ-Βλὰς ὁ ἐρωμένος τῆς βασιλίσσης δὲν ἦτο ὑπηρέτης; Ἐάν μοι ἀρνηθῇ ὁ γέρον τὴν προῖκα, τὸν τιμωρῶ νυμφευομένη τὸν προσυχόντα.

ΚΙΜΩΝ. Φρονεῖτε ὅτι τὸν τιμωρεῖτε οὕτω; Οἱ τοιοῦτοι ἔμποροι πατέρες δίδουσι τὰ τέκνα των συνήθως καὶ εἰς τοιούτους διὰ πολλοὺς οἰκονομολογικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς λόγους. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀπόφασίς σας εἶνε νὰ τὸν τιμωρήσῃτε νυμφευομένη τὸν ὑπηρέτην του, μεταμορφοῦμαι εἰς ὑπηρέτην . . .

ΕΛΕΝΗ. Μείνατε, παρακαλῶ, ὅπως εἴσθε· σᾶς προτιμῶ χιλιάκις . . . Τοῦλάχιστον σεῖς θὰ ὀνομάζεσθε σύζυγός μου, καὶ ὄχι ἐγοραστῆς ἐμπορεύματος . . .

ΚΙΜΩΝ. Δεσποσύνη . . . πρὶν μεταμορφωθῶ εἰς ὑπηρέτην ἵνα ἱκανοποιήσω τὴν φιλέκδικον ἐπιθυμίαν σας, εἶμαι μεταβεβλημένος εἰς ἐμποροῦπάλληλον διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Ἐλαβα εἰς χεῖρας τὸν πῆχυν, ἐν ᾧ εἶμαι σπουδαστῆς τῆς νομικῆς καὶ δύνამαι νὰ ζήσω καλλίτερον ὡς νομικός, ἢ ὡς ὑπάλληλος τοῦ πατρός σας, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχω τὴν χεῖρά σας. Ἄλλ' ἴδου ὁ γέρον. Σιωπή.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (εισέρχεται). Κίμων, ἀκόμη ἐδῶ; Τὸ ταχυδρομεῖον ἤνοιξε. Δὲν εἰζεύρεις ὅτι σήμερον περιμένομεν γράμμακτα; Σπεῦσε . . . Πέρασε καὶ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπέ του νὰ μοὶ ἐτοιμάσῃ 200 λίρας . . .

ΚΙΜΩΝ. Ἄλλο τίποτε; (Νὰ νελάτα! νὰ ζωή!).

(Ὁ γέρον νεύει ν' ἀπέλθῃ. Ἄμέσως δὲ ρίπτει ἐπὶ τῆς τραπέζης σωρὸν νομισμάτων καὶ κύπτει μετρῶν αὐτά. Ἡ Ἑλένη ἀνήσυχος).

ΕΛΕΝΗ (κατ' ἰδίαν) Περιμένει γράμματα . . . Δηλαδὴ τὸν γαμβρὸν καὶ ἴσως καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα . . . Ἄ! πόσον λυποῦμαι καὶ αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Κίμωνα! Φοβοῦμαι μὴ ἡ ἐρωτικὴ του καρδιά πορωθῆ ἀπὸ τὴν ἀένναον θεάν τοῦ χρυσοῦ. Ὁ δυστυχῆς ἴσως μὲ ἀγαπᾷ ἀλλὰ καὶ ἂν προσποιηταί πάλιν εἶνε περισσότερον ἄνθρωπος, ἢ τὸ ἔμψυχον ἐμπόρευμα, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ πατήρ μου ἵνα μὲ νυμφεύσῃ . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (Τελειώσας τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν νομισμάτων) Σωστά! σωστά! Ἡ ἔχω λάθος . . . ἂ ὄχι, σωστά . . .

ΕΛΕΝΗ Τὰ λόγια μου, πάτερ;

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Δὲν πιστεύω, χαριτωμένη μου· διότι οἱ λόγοι σου εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβιβάσθωσιν μὲ τὰς ιδέας μου. Σὺ νομίζεις ὅτι τὸ μέλλον σου θὰ εὐρῆς εἰς τὰ χαρτῖα τῆς μουσικῆς καὶ εἰς τὰ φύλλα τῶν συρμῶν, ἐγὼ δὲ τὸ εὐρίσκω εἰς τὰ ἄμουςα αὐτὰ χαρτῖα, τὰ ὁποῖα λέγονται συναλλάγματα . . .

ΕΛΕΝΗ (καθ' ἑαυτήν). Ὡ θὰ πλήξω αἰωνίως, αἰωνίως μὲ αὐτά. Καὶ διατὶ φροντίζει καὶ θησαυρίζει πλέον . . .

ΚΙΜΩΝ (ἐπανερχόμενος ἐν σπουδῇ). Ἦλθεν ἐξ Ἀγγλίας ἀπάντησις . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Ἀνάγνωσέ την . . .

ΚΙΜΩΝ Θέλετε, δεσποσύνη, νὰ τὴν ἀναγνώσω δυνατά . . . (πρόκειται περὶ τοῦ γαμβροῦ).

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Ἀνάγνωσέ την, σοὶ λέγω, διότι ἐγὼ δὲν διακρίνω καλὰ τοὺς χαρακτῆρας αὐτοῦ τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

ΚΙΜΩΝ (σιγηλῶς). Κυρία μὴ συγκινεῖσθε τὰ ἐμπορεύματα εἶνε ἄψυχα. Πῶς δὲν ἐγνωρίσατε ἀκόμη τὴν φύσιν σας; (ἀναγινώσκει).

«Τὰ βρέλια καὶ τὰ δέματα ἦλθον. Ἐν βαρέλιον ἦτο ὀλίγον χαλασμένον· ἕκαμα διαμαρτύρησιν . . .»

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Χαλασμένον; . . Ἄς ἦνε. Παρακάτω.

ΚΙΜΩΝ «Σὰς ἐσωκλείω δέμα δειγμάτων πανικῶν καὶ ἓνα....»

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Τί ἐκόμπιπασες, Κίμων. . .

ΕΛΕΝΗ Λέγε, Κίμων, μήπως. . .

ΚΙΜΩΝ. Δὲν διακρίνω καλὰ τὴν λέξιν. Βοηθήσατέ με σεις, δεσποσύνη.

ΕΛΕΝΗ (ἀναγινώσκουσα) «καὶ ἓνα. . . . σύζυγον! . . . Ἄ!

(Πίπτει ὀλιγοδράνης ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου,
ἀνατρέπεται τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης μελανοδοχεῖον).

ΚΙΜΩΝ Δεσποσύνη πρὸς Θεοῦ. Νὰ φωνάζωμεν ἓνα ἰατρόν...

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Καλέ, τί ἰατρόν. Φέρε ὀλίγον νερὸν καὶ ξύδι...

Οὐ! οὐ! μοῦ ἐλέρωσε καὶ τὸ πάτωμα. Φέρε καλλίτερον τὴν ὑπηρέτριαν νὰ καθάριση τὸ πάτωμα.

(ἐν ᾧ ὁ Ἀμβρόσιος προσπαθεῖ νὰ καθάριση τὸ μελανωθὲν ἐδῶλιον, ὁ Κίμων περιποιεῖται καὶ ἐπαναφέρει εἰς τὰς αἰσθήσεις τὴν Ἑλένην).

Καλέ, κόρη μου τόσον ἐσυγκινήθης διὰ τὸν γαμβρόν; Μωρὲ χαράν. . . . Τί θὰ πῆ γάμος! Τρέλλα, κουταμάρα! . . .

ΚΙΜΩΝ Μὴ βιάζεσθε, Κύριε Ἀμβρόσιε, ἔχει καὶ ὑστερόγραφον ἢ ἐπιστολή. . . Ἡῦρε τὸν γαμβρόν, ἀλλ' ἄς ἴδωμεν τὸ ὑστερόγραφον.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Διάβολε, αὐτὰ τὰ ὑστερόγραφα εἶνε πολλάκις ἢ οὐσίκα τοῦ γράμματος. Ἐτζί λέγει καὶ ἡ Παρισινή Ἠχώ...

ΚΙΜΩΝ (ἀναγινώσκει). «Υ. Γ. Ὁ γαμβρός, περὶ οὗ γράφω, σήμερον μὲ εἰδοποίησε διὰ τοῦ μεσίτου εἰς τὸ χρηματιστήριον ὅτι εὔρε νύμφην μὲ ὀκτὼ χιλιάδας περισσότερον καὶ πληρωτέαν προῖκα εἰς δύο μόνον δόσεις καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ μὲ τόκον 11 1/2 τοῖς 0/0.—Μὴ ἀπελπίζεσθε, κύριε Ἀμβρόσιε, θὰ ἐπιτύχωμεν γαμβρόν μὲ συγκαταβατικωτέραν τιμὴν. Σήμερον θὰ φέρω τὴν φωτογραφίαν τῆς θυγατρὸς σας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ ἐκεῖ ἐλπίζω καλὴν ἔκβασιν. Εἶναι εἰδοποιημένοι οἱ μεσίται ὥστε πιθανὸν μὲ τὸ ἄλλο ἀτμόπλοιον καὶ τὸν γαμβρόν καὶ τὰς τελευταίας, περὶ πανικῶν καὶ καπνῶν παραγγελίας σας νὰ λάβητε».

ΕΛΕΝΗ. Παῦσαι, Κίμων, ἔπαυσα νὰ ἐννοῦ. . . .

ΚΙΜΩΝ. Ἐχετε δίκαιον τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἐννοοῦν. . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Τί νὰ γίνῃ κόρη μου· πρέπει νὰ περιμείνωμεν ὀλίγας ἡμέρας ἀκόμη· καλλίτερα, κερδίζομεν καὶ τὸν τόκον.

ΕΛΕΝΗ. Σκληρὸ γέρον· αὐριον θὰ ἴδῃς ἐὰν ἔχῃς κόρην δι' ὑπανδρείαν. . . . θὰ κόψω τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, θὰ μαδήσω τὰς ὀφρῦς μου, θὰ μεταβληθῶ εἰς τέρας καὶ τότε. . . . τότε. . . . ἐτοίμαζε πενταπλασίαν προῖκα διὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῆς, διότι ὄσω ἀσχημοτέρα γίνω, τόσω περισσότερα θὰ πληρώσης καὶ ἴσως ἴσως καταδικασθῆς εἰς κόρην διὰ βίου. . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Ἀλλοίμονον! τί ἐξημμένην κεφαλὴν ποῦ ἀνέθρεψα. . . . Νὰ κόρη, νὰ μάλαμμα, νὰ παραμύατεια γιὰ πούλημα!

ΕΛΕΝΗ. Νὰ παντρεῖα, νὰ μάλαμμα! Καλὲ μ' ἐπῆρες διὰ σαρδελοβάρελλο καὶ μὲ ἔβγαλες εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἵστα χρηματιστήρια, στοὺς μεσίτας. . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (πλήττων τὴν κεφαλὴν). Ἀλλοίμονον θὰ χρεωκοπήσω ἐξ αἰτίας σου!

ΚΙΜΩΝ. Μοὶ ἐπετρέπετε νὰ ἐπέμβω; Κύριε Ἀμβρόσιε· εἰ-
ξεύρω διπλογραφίαν καὶ δύο γλώσσας· ἰδοὺ τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα σὰς ἀρέσκουν. Ἔως οὗ εὑρεθῆ γαμβρὸς συγκαταβατικώτερος ἔχετε με ὑπ' ὄψιν. Δέχομαι τὴν χεῖρα τῆς Ἐλένης μὲ ἔκπτωσιν 40% , χωρὶς νὰ ἐξοδεύετε καὶ μεσιτικά. Ἐὰν εὑρεθῆ ἄλλος μὲ 38% ἔκπτωσιν, ὑποχωρῶ. . . .

ΕΛΕΝΗ. Φωνάζατε καὶ τὸν κήρυκα. Δὲν μένει ἄλλο παρὰ ν' ἀκούσω τὸ ἀλλὰ οὐνα, ἀλλὰ ντούε.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Κίμων, εἶσαι αὐθάδης. Τί πρότασις τολμηρά. Εἰς σὲ νὰ ἐμπιστευθῶ τόσην προῖκα.

ΚΙΜΩΝ. Τὴν καταθέτω μὲ τόκον 6% εἰς σὰς. Ἐπειτα δίδοντές μοι τὴν κόρην σας κερδίζετε 40% τοῖς $\%$. Κύριε Ἀμβρόσιε, λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ κόραι ὁμοιάζουν τὰ ἐμπορεύματα καὶ ὄσω μένουσιν τοσοῦτω καθίστανται δύσκολα εἰς τὴν πώλησιν. Ἐὰν δὲν ἐμπιστεύεσθε εἰς ἐμὲ τὴν προῖκα, κοατήσατέ την διὰ λογαριασμόν μου. Ἐγὼ δύναμαι μὲ τὸν ἰδρωτά μου νὰ θρέψω τὴν κόρην σας.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Μὲ τὸν ἰδρωτά σου; . . . — Ἀρχίζει νὰ μ' ἀρέσῃ ὁ νέος εἶνε τῆς ἐργασίας.

ΕΛΕΝΗ. Πάτερ, τί θέλεις νά περιμένης. Ἴδου γαμβρός, ὅστις σοὶ χαρίζει 40 0/0. . . .

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Συμφωνῶ ἄλλὰ δὲν κάμω τὸ προικοσύμφωνον ἔάν δὲν ἐρωτήσω ἓνα δικηγόρον, ἂν δύναμαι νά θέσω τινὰς ὅρους εἰς αὐτό.

ΚΙΜΩΝ. Δηλαδή; (Τὸ Θηρίον τοῦτο λέγεται πατήρ).

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ. Ἄν μετὰ τὴν μνήστευσιν εὑρεθῇ ἄλλος γαμβρός μὲ συγκαταβατικώτεραν τιμὴν, νά διαλύεται ἡ μνηστεία.

ΚΙΜΩΝ. Κύριε Ἀμβρόσιε ὑγιαίνετε. Εἴσθε πολὺ φίλος τῶν χρημάτων καὶ πολὺ ὀλίγον τῆς κόρης σας. Καλὰ κέρδη.

ΕΛΕΝΗ. Κίμων . . . πρὸς Θεοῦ· μὴ φύγῃς, διότι φοβοῦμαι μὴ μὲ πωλήσῃ εἰς κανένα Κινέζον.

ΚΙΜΩΝ. (Πρέπει ἡ κωμωδία νά τελειώσῃ δι' ἐμπορικῆς τραγικότητος. Ἀπορῶ πῶς δὲν τὴν πωλεῖ καὶ μὲ τὸ μέτρον).

Κύριε Ἀμβρόσιε. Ζητῶ τὴν χεῖρα τῆς δεσποσύνης Ἐλένης καὶ δέχομαι τὴν προικὰ τῆς μὲ ἔκπτωσιν 39 1/2 τοῖς 0/0, ἀφ' ὅτι σὰς τὴν ζητοῦν ἄλλοι. Δέχεσθε; Ἄλλὰ οὔνα . . .

ΕΛΕΝΗ. Ἄλλὰ ντούε . . . .

ΚΙΜΩΝ. Λέγετε, διότι δὲν ἔχω καιρόν.... Ἄλλα ντούε....

ΕΛΕΝΗ. Λέγετε διότι θ' ἀρρώσθήσω καὶ θὰ ἐξοδευθῆτε εἰς τοὺς ἰατρούς . . . 39 1/2 μία, 39 1/2 δύο, 39 1/2 . . . .

ΚΙΜΩΝ. Ἄλλὰ οὔνα, ἄλλα ντούε... ἄλλα... Κύριε Ἀμβρόσιε, λέγετε, διότι θὰ μετανοήσητε. Ἄλλα οὔνα, ἄλλα ντούε, ἄλλα.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (ἐναγκαλιζόμενος αὐτήν). Ἄλλὰ τρέ . . .

ΕΛΕΝΗ. Κίμων εἴμεθα εὐτυχεῖς!

ΚΙΜΩΝ ((ἀσπαζόμενος αὐτήν). Τὸ βλέπω καίτοι αἱ διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν ἐμπορικῶς.... ἰδέα, ἥτις ἀρκεῖ νά κατασρέψῃ τὴν ποίησιν τοῦ γάμου, ἂν ἔχη ποίησιν τὸ προαιωνίως καὶ μονοτόνως παρὰ πάντων γενόμενον. Ἄλλ' ἔστω! ὁ σκοπὸς καθαγιάζει τὰ μέσα. Ὅπωςδήποτε ὁ γάμος εἶνε ποιητικώτερος τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, ὧν ἐγένεσο ἀντικείμενον.

(Ἐν ᾧ ἀσπάζονται ἀλλήλους, ὁ γέρων Ἀμβρόσιος καθαρίζει τὸν μελανωθέντα ἀπὸ πρὶν τάπητα, κηλιδόνων τὰς ἀμολύντους χεῖράς του).